

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Březen 2013

Postní

17. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

5. ročník

BOHDANEČ – černý kříž u silnice nad vsí ke kapliče

PŘÁNÍ

Nepřeji Ti, abys zůstal ušetřen nějakého utrpení,
protože vím, že stejně nezůstaneš.

Nepřeji Ti, aby Ti po tváři netekly slzy,
protože je stejně nezadržíš a pláčem se Ti uleví.

Nepřeji Ti, abys nezakusil žádnou bolest,
protože už ji stejně dávno znáš.

Víš také, že utrpení zušlechťuje, že slzy očišťují
srdce a bolest že zároveň zraňuje i posiluje.

Něco bych Ti ale přeci jen rád popřál: Abys byl
za všechno vděčný, i když se Ti to třeba nelíbí.

Abys opatroval vzpomínky na dobré věci, které
jsi zažil, i když jich možná není zas až tolik.

Abys byl statečný, i když si myslíš, že už to nejde.

Abys svůj kříž zbytečně neodhazoval, protože
kolikrát ho odhodiš, tolikrát se budeš vracet a sbírat ho.

Abys ho mohl donést až na vrchol, na nějž
je nutné vystoupit, i když se zdá nedosažitelný.

Aby dary, které v sobě máš, rostly pomalu,
Ale po celý rok aby Ti pomáhaly.

Abys nikdy nevyměnil přítele,
který je opravdový, a když udělá chybu,
abys odpustil a ne opustil.

Abys mohl dávat radost, sílu a naději těm,
s nimiž Tě pojí láska.

Nezapomeň, že každá růže má trny, ale přesto je krásná.

(Irská modlitba)

Vážení občané a farníci,

před každou rodinnou oslavou nebo setkáním se snažíme svůj dům uklidit, vyzdobit a připravit něco dobrého k snědku. Podobně i před Velikonocemi je od nepaměti doba, nazývaná postní, abychom se mohli přípravou, podobnou té předchozí, naladit na velikonoční svátky. Doba postní vychází ze slova půst. Postní doba je příležitostí, kdy se můžeme znovu pokusit potlačit vlastní egoismus, zahleděnost do sebe, a otevřít srdce lásce. Jsme vděční, že dnes nemusíme trpět nouzí, přesto zakoušíme, že naše nitro stále není spokojené, toužíme po něčem, co nám věci nedají. Odříkání se materiálního pokrmu, sytícího těla, připravuje člověka, aby naslouchal druhým a také Bohu. Postem a modlitbou Bohu dovolujeme, aby přicházel On sám sytit nejhlubší hlad, který zakoušíme ve svém nitru: hlad a žízeň po Bohu. Postní doba nám umožňuje uvědomit si těžkou situaci mnoha lidí a napodobovat jednání Dobrého Samaritána. Můžeme se dobrovolně zřít něčeho ve prospěch druhých. Sbírký pro chudé z toho, co jsme si sami odřekli, jsou totiž prastarou praxí církve od jejích počátků. Nezapomínejme na naše nejbližší. Tato doba může být příležitostí pro investici do vztahů. Půstem může být i naše snaha zajímat se o druhé, potěšit je, udělat jim radost, ...

Třeba takto se připravíme na Velikonoce, které jsou svátky proměny.

„V životě nastávají nebezpečné situace, které by nás musely přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projeví při slavení velikonoční liturgie: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni síly, důvěry a odvahy.“

(Johannes B. Brantschen)

Velikonoce znamenají -

že láska a život jsou silnější než smrt,

že hrob není konečnou stanicí života,

že pouta, která brání našemu životu, se rozvazují,

že skrze vzkříšení můžeme objevit nový život,

že ve víře v Ježíšovo vzkříšení můžeme zakoušet vzkříšení

i my sami na sobě

a že můžeme k životu probouzet i druhé.

P. Stanislav Tomšíček

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Jako vítěz Pán vstal z hrobu...!“

Začnu dnes skutečně mottem mého skromného zamyšlení. Tuto píseň, jež není ve zpěvníku, jsem získal v době svých studií na FFUK v Praze (tedy 1964 -69). Bylo to v kostele u Sv. Jindřicha, kde mi duchovní správce zapůjčil cyklostylovaný výtisk této písně – a můj otec mi ji na psacím stroji přes kopírák několikrát rozmnožil (tehdy pro Čihošť a Sázavku). To ještě nebyly kopírky apod.

Vraťme se však, po krátkém liturgickém mezidobí, do doby postní. „Pamatuj, človče, že jsi prach a v prach se navrátíš!“ „Čiň pokání a věř evangeliu!“ To si budeme připomínat, s malou výjimkou 4. postní neděle „letáře“ – Vesel se, Jeruzaléme... – a tzv. „bílého výkřiku“ slavnost Sv. Josefa. (Tyto pojmy jsou mně drahými od vzácných pedagogů ThFUK.)

Vzpomínám rád na křížové cesty vedené P. Vopařilem i P. Pavlíčkem. Právě zde, v Bohdanči, bývaly každý postní pátek, většinou v 16,30 hodin (kvůli autobusu). S Otcí Karly chodili od zastavení k zastavení ministranti Josef Trpišovský a Jaroslav Tvrdík, pak já s Františkem Somberkem z Prostřední Vsi a ostatní věřící.

S gustem jsem zpíval píseň ke Křížové cestě z Ledečského zpěvníku (dnes „Rozjímej, křesťane!“). Pak jsem rád konal z pověření P. Karlem Kavříkem, křížové cesty před nedělní mší svatou v Čihošti i Sázavce.

A přišly obřady Velikonočního tridua – i Bílou sobotu jsem stačil 3x (Vilémov s P. Šimkem, Habry i Sázavku s P. Irenejem a pak Evermodem). Rádi vám to jistě příležitostně potvrdí...

Jsou to nejkrásnější vzpomínky, na něž navazuji i dnes – VÁŠ starý Kája – i v Bohdanči, Pertolticích apod.

Náš zmrtnýchvstalý Ježíši, dej nám svou milost, abychom v peripetiích našich pozemských cest jednali tak, abychom získali blaženost u Tebe!

Váš Karel Pompe

STŘEDEČNÍ MŠE SVATÉ V BOHDANČI

Již asi půl roku je možné zajít na mši svatou do bohdanečského kostela také v týdnu a to vždy ve středu, v zimním čase od 17.00, v letním čase od 18.00. Je zde nejen příležitost setkat se s Pánem, ale také využít možnosti ke svátosti smíření, protože v neděli je velmi málo času předem mší svatou a také po jejím skončení, kdy pan farář musí odjet do Červených Janovic. Využít by to měli především mladší farníci a ti, kterým nedělá problém dostat se do Bohdanče v týdnu. Na varhany doprovází Ing. Jan Veleta.

II. VOLBY DO FARNÍ RADY V BOHDANČI

Druhé volby do farní rady v Bohdanči se uskutečnily na přání pana faráře Tomšíčka v neděli, 6.1.2013. Farníci v kostele znovu volili 10 zástupců, prvních 10 s největším počtem hlasů. Výsledky dopadly, jen s malými rozdíly, úplně stejně, jako při prvních volbách. Farní radu sestavil pan farář z prvních 8. zvolených s největším počtem hlasů a 2 členy si dosadil – Ing. Veletu a paní Uttendorfskou. V tabulce níže naleznete výsledky:

II. volby do farní rady v Bohdanči 6.1.2013
Výsledky všech kandidátů – počet hlasů

1.	PAN JOSEF HOLUB	39
2.	PAN STANISLAV PETRUS	33
3.	PANÍ ANNA HOLUBOVÁ	32
4.	PANÍ MARTA STEHLÍKOVÁ	28
5.	SL. JANA LAUDÁTOVÁ	28
6.	PAN JOSEF SLAVÍK	27
7.	PANÍ DANA MLČOCHOVÁ	27
8.	PAN JOSEF LAUDÁT	24
9.	PANÍ JANA LAUDÁTOVÁ	23
10.	PANÍ LIBUŠE VAJGLOVÁ	21
11.	ING JAN VELETA	20
12.	SL. BOHUMILA LAUDÁTOVÁ	19
13.	PÍ.MARTINA UTTENDORFSKÁ	17
14.	PAN JOSEF JENÍČEK	15
15.	PAN PAVEL UTTENDORFSKÝ	10
Hlasy sečetla Jana Laudátová ml.		

FARNÍ RADA PO DRUHÝCH VOLBÁCH

1.	pan Josef Holub - zvolen
2.	pan Stanislav Petrus - zvolen
3.	paní Anna Holubová - zvolena
4.	paní Marta Stehlíková - zvolena
5.	sl. Jana Laudátová - zvolena
6.	pan Josef Slavík - zvolen
7.	paní Dana Mlčochová - zvolena
8.	pan Josef Laudát - zvolen
9.	Ing Jan Veleta - dosazen
10.	paní Martina Uttendorfská - dosazena

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

ROZHOVOR....

Velmi nás těší, že naši žádost o rozhovor neodmítl, při své prosincové návštěvě Bohdanče, v neděli, 30. 12. 2012, **P. PhDr. ThLic. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem** – farář ze Želiva, který sem, díky doporučení prof. Karla Pompeho, přijel zastoupit našeho pana faráře. Zde vám předkládáme jeho odpovědi a úvahy nad našimi otázkami:

1. Můžete nám říct něco o sobě, kde jste působil a Vaše současné působíště...?

Pocházím z Nížkova, okres Žďár nad Sázavou, narodil jsem se v roce 1952, vystudoval všeobecnou školu – tehdejší název pro gymnázium, poté 2 roky seminář v Litoměřicích, pak jsem šel na vojnu a v roce 1977 jsem byl vysvěcen na kněze. Svěcení jsem přijal z rukou kardinála Tomáška. Působil jsem v Krucemburku osm měsíců, jeden a půl roku v Náchodě, poté mě čekalo Ostružno u Jičína, kde jsem byl rok a půl, následovaly Pardubice asi tři roky, pak jeden rok Havlíčkův Brod. Potom jsem nastoupil noviciát k premonstrátům, po jednom roce jsem odešel studovat do Říma, kde jsem na Gregoriánské univerzitě studoval dva roky spirituální teologii. Z Říma jsem se vrátil do Havlíčkova Brodu a působil tam 3 roky, pak jsem byl 6 let ve Vilémově u Golčova Jeníkova. V letech 2003 – 2006 jsem pobýval v Austrálii a na Novém Zélandě, kde jsem měl na starosti všechny Čechy v Austrálii, takže jsem se často pohyboval z jednoho konce na druhý podle potřeby farníků, nejvíce letecky, zařizoval jsem tam vše, jako v každé jiné farnosti, jen to bylo v rámci jedné země. Byla to velká zkušenost. V Sydney, jedním z největších měst Austrálie, bylo 1200 farníků ze 67. zemí světa, vše se sloužilo v angličtině. Opat mě povolal z Austrálie zpět a teď jsem provizorem – ekonomem kláštera a farářem v Želivě. Tam děláme duchovní setkání, cvičení, i evropského formátu – měli jsme tam pozvaného kněze z Irska. Také v Želivě se mohutně opravuje a rekonstruuje.

2. Kolik máte sourozenců, co dělají, co vaše rodiče, můžete nám říct něco o nich?

Mám jednu sestru, je psychologka, rodiče již nežijí. Tatínek pocházel z chudého prostředí, maminka byla naopak dcera velkostatkáře, její rodiče asi nebyli rádi, že si brala chudého manžela, ale tatínek se vypracoval, stal se z něj sedlák, takže když se zabírala pole, šli prvně po něm. Tatínek byl špice.

3. Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství?

Na dětství mám hezké vzpomínky, měl jsem překrásné dětství a mám hodně vzpomínek, jednu z nich: jednou jsem byl s tatínkem na zahrádce, on hodně zahradničil a já jsem řekl „ježíšmariá“, tatínek mi na to odpověděl: „Tohle neříkej!“ Když jsem byl pak v mateřské škole, tak, tak jsem tam zaslechl učitelku, jak také říká „ježíšmariá“, tak jsem to pak doma při řeči zopakoval a tatínek mě znovu upozornil, abych to neříkal. A od té doby to neříkám.

4. Čím jste chtěl být jako malý?

Knězem, opravdu. Strýček byl kněz, byl zavřený v době, kdy jsem se narodil. Od 14. do 18. let jsem sloužil na faře, posluhoval jsem staré slečně (hospodyni po zemřelém knězi), měl jsem o ni starost a tam jsem měl možnost dostat se ke knihám, hlavně duchovním a také jsem tam viděl a slyšel návštěvy kněží a duchovních, takže mě to vedlo ke kněžství.

5. Jste vedený ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

Od mala jsem vedený ve víře.

6. Co bylo hlavním impulsem pro Vaše rozhodnutí stát se knězem?

Na tuto otázku jsem již částečně odpověděl v otázce číslo čtyři - staral jsem se o starou slečnu na faře, ovlivnila mě četba knih na faře, na posvícení se tam přicházeli kněží, poslouchal jsem ty faráře – mluvili svobodně, filozoficky, chtěl jsem být také tak svobodný, udržet si selský rozum, být nad režimem.

Také mě motivovalo to, že jsem ministroval, bydleli jsme nedaleko kostela, takže svatostánek měl na mé rozhodnutí také vliv.

7. Vaše tituly prozrazují několik studií – doplňují se, uplatníte je?

Studoval jsem v Římě – 2 roky na Gregoriáně, pak na Univerzitě v Trnavě – sociální praxi, kde jsem se zaměřil na význam rodiny v 21. století, titul PhDr., dále mám licenciát z Polska ThLic., tam jsem studoval pastorální teologii – vliv Jana Amose Komenského na myšlenkový průnik do tvorby Radima Palouše a dalších komeniologů, pokračuji ve studiu dále. Určitě uplatním vzdělání, ale jako farář bych měl být srozumitelný lidem.

8. Hodně jste cestoval, ve které zemi se Vám nejvíce líbilo, kam byste se chtěl znovu vrátit, jak hodnotíte víru – zbožnost ve Vámi navštívených zemích, z čeho bychom si od nich mohli vzít příklad, nebo poučení?

Všude se mi líbí, všude je to originál a je tam něco typického pro ten kraj či region. Rád poznávám nové věci. Ve všech zemích, které jsem navštívil (snad kromě Islandu téměř všechny) je v daleko větším měřítku zbožnost lidí, jsou mnohem více věřící než my, takových 95 procent lidí v jiných zemích věří více, než my zde a je jedno, jestli věří v Boha, nebo Budhu, ateismus je pro ně nepochopitelný. Od nich bychom se měli naučit být více pokorní, méně závistiví (méně té české závisti), být více přející.

9. Říká se, že kněz, než se dá na kněžskou službu, by měl být zamilovaný. Jaký je Váš názor, Vaše zkušenost?

Zkušenost je taková, že zamilovaný jsem byl několikrát. Na studiích teologie nám říkali profesori – jestli se necítíte být dobrým tátou, tak to nedělejte.

10. Otázka celibátu-skandály z poslední doby-ano nebo ne?

Katolická církev se dělí na dvě části západní církev, kde platí celibát a východní církev – řeckokatolickou, která má celibát z dobrovolně, v té církvi mají plné semináře. Je možné, že s příchodem nového papeže teď dojde ke změnám i na tomto poli. Skandály z poslední doby – tomu se nevyhne žádná společnost, co se týče konkrétních čísel z církve, tak je to tak 0,07 procent případů proti jiným profesím jako učitelé, vychovatelé atd., ale protože je to v církvi, je to hodně vidět. K tomu jsem již odpověděl v předešlé otázce – pokud by student teologie nebyl schopen založit rodinu a být dobrým tátou, neměl by jít na tato studia.

11. Na které místo svého kněžského působení rád (nejraději) vzpomínáte a jak se Vám líbilo v Bohdanči?

Vzpomínám moc rád na všechna místa, kde jsem působil, všude bylo moc hezky, nejvíce ale vzpomínám na Náchod, protože za rok a půl se mi tam povedlo moc hezkých věcí.

12. Odluka církví od státu, myslíte, že se církve mohou uživit – udržet. Jaký názor máte na sponzoring?

S majetkem by to bylo pro církve snazší. Například fary by se neměly prodávat, ani polorozbořené budovy, to je velký nesmysl. Sám jsem měl možnost opravit několik takových, konkrétně polorozbořený kostel a z ničeho se na tom vystavěla farnost. Fary je třeba udržet pro farnosti a třeba je i pomalu opravovat a udržet se jako farnost. Prodat faru ve farnosti považuji za těžký hřích!

Sponzoring je dobrá věc, všechny příjmy, které jsou čisté, jsou dobré. Já sám mám praktickou zkušenost s podnikáním – je zdravé podnikat. Faráři se mohou živit vedle toho i něčím jiným, například protestantští faráři mívají ještě další zaměstnání.

13. Čtete papežské encykliky?

Málo – bohužel, vím, že je to důležité, rád je čtu, ale málo.

14. Patříme mezi velmi ateistické země – proč? Jak vidíte budoucnost?

Je třeba nové evangelizace, známý charismatický irský kněz Pat Collins, který byl již několikrát u nás v Želivě na duchovních cvičeních, která byla velmi užitečná a přínosná, tak toto je v naší zemi zapotřebí. Chybí nám model nové evangelizace, málo pro to děláme a já věřím, že v tomhle nám hodně pomůže nový papež – měl první promluvu o evangelizaci. My všichni jsme povolání k evangelizaci – máme předávat víru dále a dávat příklad svým životem, ale často neoslovíme ani sami sebe v kostele. **Do kostela se chodí z různých důvodů, ale z jednoho se neodchází, že je tam hezky. Že je tam pospolitost, soudržnost, pochopení.**

15. Co si myslíte o ekumenizmu?

Je důležitý a zdravý pro všechny existující církve jak katolickou, tak evangelickou, pravoslavnou a další. Církve se i přes rozdíly, navzájem potřebují a obohacují se. Cesta je ukázaná - více se setkávat, vzor nám k tomu dal bývalý papež Jan Pavel II., když se v Asii sešel se všemi lídry různých církví a církevních společenství. Emeritní papež Benedikt v tom pokračoval, když ještě nebyl papežem, řekl: "...existuje tolik cest, kolik je lidských srdcí...". Měli bychom se respektovat, není jen jedna cesta. Například v Thajsku, které jsem navštívil, je jiná mentalita náboženství (90% buddhismus), každý tam musí projít mništvím.

16. Jak často jdete na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem? (A jak často ze setrvačnosti?)

Pokaždé jdu na mši svatou na setkání s Ním, setrvačnost tam je také někdy. Setkání s Ním, s Ježíšem je vždy uzdravující.

17. Jaké myslíte, že je postavení ženy v církvi? Pro jakou službu, třeba i při bohoslužbě, má obdarování?

Proč by žena nemohla sdílet, kázat Slovo Boží? Líbilo se mi v Austrálii, kdy se australské učitelky ve farnosti angažovaly. I když nemá služebné kněžství, může dělat spoustu krásných věcí – což se děje.

Měl jsem farnost v Sydney v jedné čtvrti, kde bylo 1200 farníků ze 67. národů, vše se odbývalo v angličtině, nejprve jsem si kázání psal a četl jim je z papíru, pak už jsem kázal, co mi Duch Svatý přinesl. Australané mi řekli, když mluvíš ze srdce, tak je to lepší, než když nám to čteš.

18. Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnil, nebo vylepšil?

Zpravodaj se mi líbí, je to forma nové evangelizace, pootevřít obzor všem lidem v různých směrech. Dělal jsem takový podobný v Austrálii, 16 stránek formátu A3, ti lidé to rádi četli.

19. Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na vaše, případně naše stádo?

Že mi tam přibývají mladí i s dětmi – ze širokého okolí Želiva k nám chodí i rodiny, tatínkové, maminky, děti, mladí lidé. Starost: oddával jsem herečku, moderátorku a bývalou pornohvězdu Evu Decastelo, rozenou Aichmajerovou, řekla, že byla vděčná, že jsem ji neodmítl oddat, dnes žije rodinným životem, má dvě děti, které jsem křtil, když k nám do Želiva přijede, tak říká, že máme hezké společenství, měli bychom tedy být více nablízku lidem. Mluvit jako duchovní jednoduše, srozumitelně jako Ježíš Kristus v začátcích církve, také mluvil k lidem v podobenstvích. My, duchovní jsme dnes hodně vzdělaní, ale měli bychom mluvit rozumně, aby to každý v kostele i mimo něj pochopil, abychom se nevzdalovali od lidí nesrozumitelností, aby z nás k lidem šla ta podstata a nedávali jsme na odív svoji převzdělanost.

20. Co teď čtete?

Věci potřebné k nové evangelizaci, kurzy pro další náboženská vzdělávání a literaturu k mému studiu a rozdělané práci.

21. Jak odpočíváte?

Někam utéct do ticha, u Žďáru mám domek po rodičích, rád se tam uklidím a jsem sám, rád také chodím do přírody, do lesa.

22. Máte nějaké své oblíbené místo, kam rád jezdíte?

Moc rád jezdím do Csenstochové, je to nádherná mariánská svatyně.

23. Co vám v poslední době udělalo radost?

Papež – nový papež František, úplně jsem radostí poskočil a jsou očekávání, že se mnohé v církvi změní k lepšímu, je třeba se za něj, jeho okolí a práci modlit. Pak mě také potěšil týden s Patem Collinsem, kterého jsme měli na duchovních cvičeních v Želivě. Myslím, že jsme teď nastartováni na dobrou vlnu – měli bychom využít, co nám Pán Bůh nabízí.

24. Co vás naopak moc nepotěšilo?

Našly by se nějaké věci, ale zápory se snažím ze svého života vytlačovat, mazat je. Nechci se s nimi zdržovat.

25. Který příběh z Písma máte nejraději?

Marnotratný syn – nádhera! (*Lukáš, 15,11 Podobenství o marnotratném synu*)

26. Které verše z Písma máte nejraději?

Žalmy – např: „ Tak jako laň prahne po vodách bystřin, tak moje duše touží po Tobě, Pane.“, další žalm: „Neboj se, jen věř“ Víra je důležitá, nacházíme se v Roce víry.

Mimo Bibli mám také rád citát Sv. Augustina: „Stvořil jsi nás pro sebe a nepokojné jest naše srdce, dokud nespočine v tobě.“

27. Těšíte se do nebe?

Strašně se těším, určitě se těším.

28. Je něco co byste nám rád sdělil a my jsme se na to nezeptali? Chcete něco vzkázat místním farníkům a širší veřejnosti?

Chtěl bych vzkázat farníkům, aby byli hodně pohromadě, podporovali se, scházeli se často, nedali si vzít krásné věci, farní budovu, farnost, víru. Rád bych vás také pozval k nám, do Želiva, bude tam Pater Elias Vella. V Kácově se často dělají duchovní cvičení – charizmatici. Více informací lze nalézt na našich internetových stránkách www.zeliv.eu.

Děkujeme za Váš čas a rozhovor a těšíme se na další případné setkání u nás!

POZVÁNKA DO ŽELIVA

- 27.3. – 1.4. 2013 Velikonoční pobyt a program
- 17. – 21.6.2013 Exercicie P. Elias Vella – řeholní kněz, františkán, minorita, vystudoval teologii na Lateránské univerzitě v Římě
- 4.-7.7.2013 prázdniny s bratrem Šavlem

♪ OHLÉDNUTÍ: TRADIČNÍ VÁNOČNÍ KONCERT ♪
 ♪ RYBOVY MŠE ♪

Ve středu, 26. prosince, o svátku Svatého Štěpána se v našem kostele Zvěstování Páně konal již tradiční koncert České mše vánoční Hej mistře... od Jakuba Jana Ryby. Před začátkem vystoupení byl kostel úplně zaplněný a pod kůrem stáli návštěvníci, na které se nedostala místa k sezení. Opět k nám zavítali hudebníci - Collegium chrámových hudebníků s dirigentem Františkem Šterbákem, sbor byl složen tentokrát z různých pěveckých sborů, ale to vůbec neubralo na jejich výkonu, spíše naopak, mezi sólisty jsme mohli zahlédnout novou sopranistku, Magdu Kovárovou, v altovém partu Michaelu Štefáčkovou, dále bas Pavla Vančuru, který je sólistou opery divadla v Liberci a získal cenu Thálie a také, nám známého talentovaného tenora, Petra Nekorance, posluchače pardubické konzervatoře, který má ale již pracovní závazky v Toríně, v Itálii.

Všichni umělci opět předvedli bohdanečským návštěvníkům krásné a profesionální představení, které podtrhlo sváteční atmosféru vánoční doby a přispělo k radosti z narození Spasitele.

Letos se podařilo koncert uspořádat díky podpoře Obecního úřadu v Bohdanči. Budeme doufat, že také v příště se nám podaří tuto skladbu pro vás do Bohdanče zajistit.

A.H.

Navracení movitých předmětů v rámci restitucí

Biskupství královéhradecké se na Vás touto cestou obrací s prosbou o pomoc. Zákon o majetkovém vyrovnání církvemi č. 428/1912 Sb., se rovněž vztahuje na movité věci ve vlastnictví církví, které se staly předmětem majetkových a jiných křivd spáchaných v rozhodném období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990. Z tohoto důvodu je nutné sestavit soupis všech

movitých předmětů, které podléhají shora uvedeným kritériím a o jejichž navrácení římskokatolická církev chce usilovat. Pokud o takovýchto předmětech víte, nebo si pamatujete, jak byly z kostelů, kaplí a far předány do muzeí, galerií, eventuálně dalších institucí, co nejdříve nám, prosím, tyto informace včetně svých údajů zašlete na adresu:

Biskupství královéhradecké, Diecézní konzervátorské centrum, Velké náměstí 35, 500 01

Hradec Králové, nebo elektronickou poštou na adresu: pamatky@bihk.cz.

Uvítáme jakoukoliv informaci a pomoc při sestavování tohoto seznamu a následně i poskytnutí případných fotografií a jiných dokumentů vztahujících se k dotčeným předmětům.

Biskupství královéhradecké Vám předem děkuje.

Mons. Josef Socha, generální vikář

MINISERIÁL o význačných svatých: Část šestnáctá

Svatý Patrik (17. březen)

Old Kilpatrick na západním předměstí Glasgow je pravděpodobným rodištěm irského věrozvěsta a patrona sv. Patrika. Když bylo Sukkatovi, jak se původně jmenoval, šestnáct let, byl zasvěcen piráty keltského původu do Irska a tam prodán do otroctví. Šest let sloužil jakémusi pánovi, pásł dobytek, pozoroval keltské obyvatele a porovnával je s křesťanskými Skoty. Trápil se nad surovostí a zaostalostí Keltů a těšil se, že bude moci jednou mezi nimi šířit víru v Ježíše Krista. Konečně se mu po mnoha pokusech podařilo utéci a tajně odjet do Galie (Francie), aby se připravil na přijetí křesťanského vysvěcení. Byl vysvěcen na kněze a v roce 432, již pod jménem Patrik, byl papežem pověřen uskutečnit svůj plán: přinést křesťanství do Irska, které nikdy nebylo součástí římské říše. Sv. Patrik vystavěl v Irsku kostely a kláštery, zřídil církevní diecézi. Již jako biskup vysvětil v roce 445 metropolitní katedrálu v Armaghu v Severním Irsku. V zelené přírodě Irska našel jetelový trojlístek a podle něho vysvětloval věřícím tajemství Nejsvětější Trojice. Sv. Patrik zemřel v Saulu.

Dle legendy vyhnal z Irska hady, proto se prý dodnes na ostrově žádný z těchto plazů nevyskytuje. Podle některých interpretací může jít o nepochopenou alegorii (symbol hada byl používán druidy, jejichž náboženství Patrikem šířené křesťanství nahradilo).

Kromě Irska je sv. Patrik také patron kadeřníků, kovářů, horníků a bednářů. Rovněž se k němu obrací sedláci při modlitbě za dobytek. Nejčastěji jej však lidé prosí, aby od nich odehnal zlo.

Bohunka Laudátová

Všichni umíme mluvit nejméně dvěma jazyky

- dobrým a zlým.

Pavel Kosorin

ZÁPIS Z JEDNÁNÍ FARNÍ RADY Ř.K. FARNOSTI BOHDANEČ DNE 31. LEDNA 2013

Přítomni: Mgr. Stanislav Tomšíček, farář, p. Josef Holub, p. Miroslav Petrus,
p. Josef Laudát, p. Josef Slavík, Ing. Jan Veleta, pí Jana Laudátová, pí Anna Holubová,
pí Dana Mlčochová

Nepřítomni: pí Marta Stehlíková, pí Martina Uttendorfská

Na jednání se probíraly tyto body:

- **Farní rada se mimořádně sešla v místnosti Obecní knihovny v Bohdanči**, která rovněž prochází rekonstrukcí, ale je tam tepleji, protože farní společenská místnost v současné době rekonstruuje a není možné se tam sejít (rekonstrukci si vzal na starosti p. Šindelář), v knihovně jsme byli se souhlasem starosty OÚ
- **p. farář přinesl návrh rozpočtu farnosti na letošní rok (ROZPOČET NA ROK 2013: příjmy do farnosti: nájem z bytu na faře 1000 Kč, sbírky 25000 Kč, výdaje za elektřinu 15000 Kč, bohoslužebné 3000 Kč, ostatní režie 5000 Kč)**, roční sbírky a příjmy nám pokryjí roční spotřebu elektřiny, dotaz p. faráře byl: co budeme dělat pro zvýšení financí do farnosti, v diskusi zaznělo: zvýšit nájem za byt na faře z 1000 Kč za rok na 1000 Kč za měsíc (v současné době nájemné nepokryje náklady na poplatky a údržbu budovy), zajistit příjmy z internetu (na věži kostela máme signál, v Červených Janovicích měli za loňský rok příjem 30 000 Kč, u nás nemáme nic – dvě bezplatné linky mají: rodina Uttendorfských na faře a sousední obchod – p. Veleta, např. v Č.J. si platí internet i Ing. Nešpor (ikdyž zařizuje a pomáhá farnosti), a nevyužívá možnost mít linku zdarma z kostela; další návrh jak získat finance do naší farnosti je zpoplatnit otevírání kostelů při akcích, na kterých se Farnost nepodílí a neorganizuje je, např. akce Pochody okolo Bohdanče atd. – po akcích se také vždy uklízí – zpoplatnění je běžné ve velkých městech, v Praze; další návrh na získání peněz: církevní restituce – zjistit co kde naše farnost má (pole, louky, les - Zádušní asi 10 ha) a zažádat si o tyto pozemky, ze kterých by se mohla pokrýt budoucí životaschopnost farnosti, například nájemné z těchto pozemků by mohlo sloužit na provoz farnosti, drobné opravy; pan farář měl dotaz, zda bychom mohli zažádat o finance na Obecním úřadě (schvalování rozpočtu již proběhlo, OÚ musí vědět na co nám konkrétně přispívá – proti tomu bychom měli předložit řádné vyúčtování, také tam zaznívají připomínky na nízký nájem za byt na faře); pan farář navrhl sbírky během mše – ministranti by obcházeli jednotlivé věřící – k tomu měla většina členů farní rady negativní ohlasy, p. Holub navrhl způsob, který zde byl za p. vikáře Millera, p. Plíška, p. Pavlase – pokud se například nedostávalo na zaplacení elektřiny, nebo podobné platby – tak se vyhlásila mimořádná sbírka na určitou neděli a lidé, dle svých možností, přinesli finance na tuto sbírku; pí Holubová také řekla, že si nemyslí, že v dnešní době krize se nějak radikálně zvednou sbírky, jde také o průhlednost – na co a kam peníze jdou, protože dnes jsou průšvihy s financemi nejen ve státě, ale i v církvi-farnostech (některé farnosti jsou již díky špatnému hospodaření v exekuci), kvůli krizi jsou lidé bez práce

a na vsi je situace horší; od ledna se znovu navýšily poplatky, navíc v naší farnosti máme všechny pracovní akce hotové, kromě Třebětína, kde se žádá o dotace, tudíž by měly být dostačující finance ze sbírek na provoz. O výši nájmu bytu na faře se bude dále jednat (paní Uttendorfská chyběla na jednání), stejně tak o příjmu z internetu, pan farář zjistí, kde máme pozemky – lesy, louky atd, (OÚ, p. Veleta, p. Nešpor)

- **oprava farní a společenské místnosti na faře** – začala koncem podzimu, během nepříznivého počasí – zimy a mrazů se uvnitř nepracovalo – muselo by se vytápět, místnost si vzal na starosti p. Šindelář (vyčíslil rozpočet na opravu asi 60 000 Kč), hodně práce tam společně s ním udělal pan Laudát, pan Pícha, elektrický vypínač přemístil pan Uttendorfský. Pro další spolupráci – vážně lepší komunikace a organizace rekonstrukce kdy a kdo může pokračovat a pomoci – lidé neznají kontakt-číslo na pana Šindeláře, který chodí minimálně do kostela, je problém ho sehnat a domluvit se s ním, nebo domluvit informace, aby je mohl pan farář vyhlásit v ohláškách; pomoci by měli mladší farníci – tatínkové; na místnosti se bude nadále pokračovat, tíha organizace jakékoliv akce - obecně, je hlavně na organizátorovi, pokud z nějakého důvodu nemůže – měl by to včas sdělit (stejný postup u jakékoliv jiné akce, např. úklid kostelů, výlety atd.)
- **sbírky během mší svatých** – pí Mlčochová řekla, že už má doma připravené košíčky na sbírky během mše pro ministranty, kteří by obcházel jednotlivé věřící v kostele a vybírali by od nich peníze do košíčků, také pan Veleta řekl, že už má doma připraveny textilní kapsy na stejný účel – pro ministranty, aby vybírali od věřících finance během mše, k tomu byla diskuze: u dveří v kostele je pokladnička, která vždy dobře sloužila pro sbírky, tento způsob obcházení věřících při mši nepřispěje k větším sumám peněz při sbírce, než teď, kdy lidé dávají do kasičky u dveří, je krize a toto je nátlakový způsob, pokud se s ním v kostele začne - vyžene to lidi z kostela, bude to rušit průběh mše svaté, někteří věřící chtějí přispívat anonymně do kasičky, někteří jednou dají, jindy třeba ne – podle toho jak mají finance a mohou dát na sbírku, podle svých možností. Místo obcházení věřících, byl znovu vznesen návrh na mimořádné sbírky, které zde léta dobře fungovaly, v minulosti, když bylo potřeba vybrat určité částky např. na elektriku, na mříže do oken atd. – rada uzavřela tento bod s tím, že teď znovu zkusíme mimořádné sbírky dle potřeby a uvidíme
- **vzdělávací setkání nad Katechismem** proběhnou ve společenské místnosti na faře v Bohdanči až bude opravená
- **zvýšení nájmu za byt na faře** – rodina platila od roku 1989 do roku 2011 nájem 250 Kč za rok za pronajatý byt v prvním patře, za 2 pokoje, příslušenství, s tím, že třetí pokoj na patře zůstane volný jako pracovna pro faráře, nájem je dále za kolnu a zahradu, ve smlouvě je také uvedeno, že by se rodina měla starat o drobné opravy fary a vše spravovat péčí řádného hospodáře, opravy většího rázu by měla zajistit farnost. Koncem roku 2010 se díky daním a pojištění zvedly poplatky za faru, takže nájemné již nepokrylo výdaje, proto byl rodině učiněn návrh na zvýšení nájemného z 250 Kč za rok na 1200 Kč za měsíc, tuto sumu nepřijali, takže byla snížena na 1000 Kč za měsíc, ale i tato částka se jim zdála vysoká, farní rada se tedy sešla a dohodla se na částce 500 Kč za měsíc s tím, že tato suma bude pro rodinu uhraditelná, k tomu se

znovu nabídlo paní Uttendorfské vyplácet jí částku za odehrané mše v naší farnosti a narovnat tak stav – toto odmítla, rodina také využívá bezplatné připojení internetu z kostelní věže. Ani částku za nájem 500 Kč nepřijali, napsali svůj dodatek na 1000 Kč za rok a předložili ho panu faráři Pavlasovi, se kterým se dohodli na podpisu, tento dodatek je ale špatně napsaný a špatně potvrzený. Tento rok se opět zvedly poplatky za faru a farnost, v současné době se doplácí ze sbírek věřících, kteří dávají pro kostel, na poplatky na faru, proto se teď znovu hovořilo o zvýšení nájmu z bytu na 1000 Kč za měsíc s tím, že i tato suma je na dnešní poměry nízká, další návrh byl vyplácet pí Uttendorfské za odehrané mše, protože ve Třebětíně jí za hraní platí kostelník 300 Kč ze svého. Pan farář řekl, že podle tabulek z Biskupství v Hradci Králové a obecně se za podobný byt účtuje 3000 Kč měsíčně, byt na faře má o něco horší kategorii, například v sousední farnosti v Červených Janovicích platí rodina za pronajatý byt na faře nájem 1000 Kč za měsíc. Tuto věc budeme dále probírat na dalším jednání farní rady, protože není možné doplácet z kostelních sbírek na poplatky na faru, paní Uttendorfská nebyla na tomto jednání farní rady

- **jsou podané žádosti na opravu farní místnosti** – pokud by vyšly, mohli bychom opravit společenskou místnost dole, zateplit, opravit okna, wc; protější místnost, kde máme složený inventář do kostela, je třeba tam složené věci porovnat, opravit, zajistit; Bohdaneč má opravy hotové; Třebětín - omítka
- **fara má více jak 20 let starou (ještě za p. vikáře Millera) opravenou střechu, stejně tak okna** – které chtěl pan vikář tehdy natřít
- **pan Laudát upozornil na nutnost opravy kaple Nejsvětější Trojice ve Vickovicích** – . p. Veletu
- **akce Pochod okolo Bohdanče** – organizuje pan Ježek s rodinou a farnost jim vždy vyjde vstříc, dle domluvy, panu faráři se akce líbí, ohledně zpřístupnění kostela pro turisty, k tomu zazněly poznámky: po prvních dvou ročnících této akce zde po okolí byly vykradeny kostely, před dvěma lety byla po pochodu, kdy zde prošlo asi 700 turistů, byla ukradena socha P. M. u rozhledny v Bohdanči; s panem Ježkem jsme se loni domluvili na tom, že naše kostely zpřístupníme, ale dáme si tam svoji službu (dospělé věřící – ne děti, jak loni zazněl návrh od pí Uttendorfské, naše služba by se měla pohybovat v kostele v případě návštěvy turistů, podávat informace o historii kostela, dohlížet na bezpečnost, klid a také posvátnost místa, pokud někdo sedí na stanovišti venku, nebo v chodbě kostela, tak je to k ničemu), ne všichni turisté navštíví kostely-pokud někteří jdou již po několikáté tento pochod, tak kostely a jiná známá místa, která už viděli, podruhé nenavštěvují; zde byla připomínka také na pořizování fotek v kostele, neměly by být cílené na určité věci, spíše rozostřené. Za dozor na stanovištích, u kostelů je během pochodu vyplácena hodinová částka, podle výše zápisného, proto se loni dohodlo na farní radě (*viz zápis z farní rady 4.9.2012*), že by se měla dát přednost při této brigádě spolehlivým dospělým lidem, nebo studentům, kteří si potřebují přivydělat, ale tito lidé by se měli střídát každý pochod, aby šanci dostal každý. Do kostelů pro tuto službu upřednostňovat dospělé věřící (zajištění kostela svými lidmi je běžné ve větších městech, info nám podala a doporučila také kutnohorská farnost podle svých zkušeností), pan Ježek si chtěl loni

zapůjčit z kostela od vchodu kasičku k atrakci u palírny, nebylo vyhověno, protože pokladnička byla potřeba během pochodu v kostele pro případné dárce.

Ke službě v kostele ještě poznámka – o všech akcích pořádaných v kostele musí vědět p. farář, dále kostelníci v Bohdanči – p. Holub (nebo pí. Holubová), v Třebětíně – p. Petrus, v Michalovicích – p. Laudát (s rodinou), ti by také měli zajistit odemčení, bezpečnost, zajištění a zamčení kostelů po skončení buď mší, bohoslužeb slova, pohřbů, svateb, úklidů atd. protože jsou za kostely zodpovědní. Lidé by měli respektovat požadavky farnosti v kostelích

- **focení v kostele** – obecně platí, že v kostele se fotit nemá, když fotí pro sebe; při akcích lze
- **návrh přinášet obětiny ze stolku**, který by byl umístěn vzadu za lavicemi na obětní stůl během mše – buď ministranti (musí dávat pozor, aby nerozbili skleněné konvičky), nebo dospělí – kdo bude chtít a mít zájem, dále byl návrh, aby nosil buď jeden, nebo dva členové z rodiny, která bude mít právě zapsanou bohoslužbu (intenci), k tomu byly poznámky, že: současný způsob, kdy jsou obětiny připravené vedle sakristie na stolku, není špatný; dále pokud bude z rodiny starý člověk, nebo někdo, kdo se špatně pohybuje a je o holi, těžko se už tak dostává k přijímání, než vyjde z lavice apod, tak pro něj bude tato služba složitá a spíše nemožná, takže se jí bude muset ujmout někdo jiný z kostela; pokud se začne praktikovat, je nutné se vždy předem a včas domluvit kdo bude nosit – pokud bude chtít nosit někdo z rodiny, která bude mít právě mši – dát jim možnost a příležitost, pokud ne, měl by být vždy v záloze někdo jiný z kostela, kdo se služby ujme a i jim dát příležitost
- **filiální kostely v Třebětíně a v Michalovicích** – v letním čase by připadaly v úvahu mše v sobotu, místo neděle, pokud bude zájem, protože pan farář chce odsloužit v neděli pouze 3 mše svaté – toto se ještě dohodne
- **v postní době se nebudou dělat Křížové cesty 10 minut předem**, jako za p. Pavlase, pan farář nestihne přijet do Bohdanče včas – mohl by se modlit někdo z lidí, ale farář je farář a je tu od toho
- **ke čtení z Písma a přímluv a střídání se** – někdo na to má – čte krásně, výrazně, přirozeně, jiný ne – ale zase dělá dobře něco jiného, přesto střídání se, je pro pestrost, zastoupení se a dát příležitost ostatním, kteří by případně měli zájem; stejně tak zpěv, žalmy bez doprovodu varhan se špatně zpívají – melodie, slova
- **v létě se posune začátek pravidelných středečních mší v Bohdanči na 18.00**
- **o vánoční době se lidem velmi líbil P. Jáchym Jaroslav Šimek ze Želiva** – rádi bychom ho pozvali znovu až bude nutné zastoupení našeho pana faráře do Bohdanče, pokud nám včas oznámí, kdy nebude
- **ledečská farnost nás pozývá na Výlet-pouť do Říma v dubnu**
- **v pátek 22.2. se uskuteční v 18.00 setkání farních rad** na faře ve Zbra – program: mše o Velikonocích, pastorece
- **příští setkání farní rady se uskuteční před Velikonocemi** buď opět v knihovně, nebo už na faře.

V Bohdanči, 31.1.2013, Zapsala A. Holubová

 ...příspěvek pana Františka Zadražila z Bohdanče

BOHDANEČSKÁ POUŤ O VELIKONOCÍCH

Příchod jara je nejočekávanějším a nejkrásnějším obdobím v roce. Je to období, kdy se po dlouhé zimě příroda probouzí k životu, kdy nás, dříve narozené opouštějí různé neduhy, zatímco mladší mají zcela jiné starosti. My pamětníci vzpomínáme...

V této předvelikonoční době je vhodné vrátit se ve vzpomínkách zpět, zhruba do doby po druhé světové válce, kdy se život vracel do normálních kolejí, kdy v Bohdanči ještě nebyla elektrika, kdy mezi lidmi nebyla závist, kdy sousedé si byli přáteli a kdy se všichni bez rozdílu uměli společně bavit a radovat.

Bohdaneč nikdy nebyla poutním místem, ale pouť spadala do velikonočního času. To je doba, kdy se po zimě všude uklízí, bílí a maluje a také vaří a peče. Kdy se pletou pomlázky a barví vajíčka. Do rodné vesnice se na Velikonoce sjíždějí ke svým blízkým rodáci, kteří odešli za prací, kterou jim rodná víska nemohla nabídnout. Velikonoce s poutí byly tedy událostí duchovní i společenskou. Někdy – bohužel bývají i pod sněhem.

obr. 1. Před poutí, kolem roku 1950

domu Tvrdíkových (u Šikovatelů) byl široký vchod do parku, kam vedly kamenné schody a široká vrátka. Po stranách byly překrásné lípy.

V roce 1946 byly u příležitosti odhalení pamětní desky na pomníku padlým za velké slávy, slavnostních projevů, několika set účastníků, mnoha složek počínaje selskou jízdou, hasiči, sokoly junáky, francouzskými, ruskými a italskými legionáři a čestnými občany Bohdanče a okolí, u pomníku zasazeny dvě lípy svobody. Tyto symboly byly v šedesátých letech potichu odstraněny – prý z nich na podzim padalo listí. Po stranách pomníku byly záhony květin, o které se staral pan Šeda.

Uprostřed parku se tyčil mohutný smrk stříbrňák jako skutečná ozdoba parku (pro nás kluky zkouška, kdo vyšplhá výše), cestičky byly vysypány bílou drtí ze zdejší vápenky. Zjara, kdy vše kvetlo, byl střed Bohdanče provoněn jako „Rajská zahrada“.

Velikonoční prázdniny začínaly „Zeleným čtvrtkem“. Po odzvonění poledne „odletěly zvony do Říma“ a nám klukům připadl úkol pietní formou nahradit vyzvánění. Každý z nás měl doma připravenou nějakou tu vrkačku, klepačku, či jiný hrmotič. Já jsem měl po svém strýci velkého vrkacího kocoura, kterého mi však Pepík Hájků „znárodnil“.

Střed Bohdanče býval místem, kde se shromažďovali lidé při různých příležitostech. Kolem kostela se rozkládal park, kde se shromažďovali věřící k různým církevním akcím.

Bylo to idylické místo uprostřed obce.

Park byl od silnice oddělen vysokým živým plotem, o který se staral kostelník, pan Trpišovský. Z tohoto plotu se nad silnici tyčily vzrostlé akáty. Směrem k faře vyrůstaly okrasné stromy a keře, které v parku vytvářely příjemná zákoutí. Proti

Takto vybavená skupina kluků vyrazila na cestu hlásit poledne, či klekání. Naše trasa vedla od fary ke Krejčovům, kde byla první zastávka u staré paní pod oknem, odtud po silnici po hrázi rybníka a po cestě na „haldu“, odtud do „dvora“ se zastavením na prahu u paní Veletové a odtud ke křížku na návsi a zpět do parku. Zde jsme poklekli kolem kamenného kříže, pomodlili se „Anděl Páně“ a pak se rozešli. Tyto naše akce se opakovaly po celý Velký pátek a na Bílou sobotu do Vzkříšení, kdy se „zvony vrátily ze Říma“.

Ve čtvrtek se začali sjíždět první komedianti (dnes zábavné podniky). Mezi prvními zpravidla přijížděli Březinovi, Krausovi, někdy i Palousovi a také Zahradníkovi z Bludova. Před Velkým pátkem instaloval kostelník pan Trpišovský v zadní části kostela za lavicemi „Boží hrob“.

Tento prostor byl od kostelní lodi oddělen závěsem. Nad hrobem byly svícny s rozžatými svíčkami a spousta květin. V improvizovaném hrobě byla soška Ježíše sejmutého z kříže. Po stranách hrobu byly stoličky, na kterých jsme v ministrantských pláštích vždy po dvou klečeli. Střídali jsme se po hodině. Tuto stráž jsme drželi od pátečního rána do večera a od sobotního rána do „Vzkříšení“. V těchto dnech přicházeli věřící k Božímu hrobu, kde poklekli, pomodlili se, políbili sošku Ježíše, vhodili do pokladničky svůj příspěvek a odcházeli, aby uvolnili místo dalším.

Velký pracovní ruch se projevoval celý pátek, zejména na veřejných prostranstvích, kde se budovaly malé i velké houpačky, střelnice a kolotoče s ručním pohonem. Od roku 1948 přibýly velké i malé kolotoče a lochnesky na elektrický pohon a přibýlo i více rámusu z reproduktorů.

V rodinách byly přípravy na svátky v plném proudu. Pekly se mazance, velikonoční beránci i koláče, avšak Pátek se vyznačoval zbožnou pietou a přísným půstem.

V jednom kole jsme byli i my kluci. Klečeli u „Božího hrobu“, vrkat poledne a klekání, sledovat jak pokračuje stavba pout'ových atrakcí – často nezbyl čas zahrát si kopanou, nebo na čteníky a zloděje.

Bílá sobota začínala dlouhou bohoslužbou se specifickými obřady. Jako ministranti jsme se nemohli dočkat konce. Dopoledne se dokončovaly poslední přípravy na svátky. Doma muselo být uklizeno, napečeno a připraveno na sváteční stůl.

Venku musely být dokončeny všechny pout'ové atrakce, aby mohla po vzkříšení být provedena jejich generální zkouška. Mladí i staří se chystali na večerní slavnost vzkříšení a někteří i na tanec. Večer vše ztichlo. Za okny se rozsvítily svíčky, rozezněl se zvon ohlašující vzkříšení – důstojný to začátek velikonočního veselí.

Neděle – „Hod Boží velikonoční“ začínala nebývalým ruchem. To kramáři od časných ranních hodin budovali své stánky. Vše muselo být hotovo do ranní mše svaté.

Před naší hospodou měla velký stánek paní Beránková, cukrářka ze Zbraslavic. To bylo dobrot – kremrolí, věnečků, dortů, vše poctivé.

Po obou stranách silnice od kostela až k Jůnovým (dnes Tvrdíkovým) a na druhou stranu, někdy až k Obecnímu domu byl jeden stánek vedle druhého. Prodávalo se prádlo, lehká obuv, látky, drobné domácí potřeby, nejrůznější cetky – korále, náramky, prstýnky, v obálkách za korunu štěstí, opičky, nebo balonky na gumiče, cukrová vata, lízací mejdlíčka, lízátka, turecký med i husí hovínka – výběr jako na pouti.

Před obchodem „U Krajíčků“ (dnes Tvrdíkovi) měl svou atrakci pan Zahradník z Bludova, té atrakci říkal „3x do huby“. Celou atrakci představovaly z překlíčky vyřezané tři hlavy panáků fešácky namalovaných. Každý měl otevřenou hubu velikosti hadrového míčku. Do huby každého z panáků se aktéři za 5 Kč trefovali. Kdo se trefil 3x vyhrával. O tuto atrakci byl velký zájem u pánů středního věku se smyslem pro humor – byla to psina k popukání. Večer to všichni s panem Zahradníkem v hospodě zapili.

V době, kdy v Bohdanči nebyla zavedena elektrika, byly v provozu jen malé kolotoče pro děti, na ruční pohon. Tuto práci obstarávali starší výrostci, kteří na horní podlažce otáčeli kolotočem. Za to se směli jednu jízdu svézt zdarma. Oblíbeným žertem těchto výrostků bylo, že když měli zastavit, pokračovali k velké radosti dětí na kolotoči – zatímco majitel byl vzteky bez sebe.

Obrat v kvalitě atrakcí začal poté v roce 1948, kdy byla Bohdaneč elektrifikována. Vesnicí zněla hlasitá reprodukováná hudba a přibýly i nové atrakce – velký řetězkový

obr. 2. Pout' pod sněhem

kolotoč, nebo lochneska. Ani tady nebyla o veselé příhody nouze. Vzpomínám si, jak u nás v hospodě seděla večer u piva veselá společnost pánů v nejlepším věku s panem Březinou, majitelem lochnesky. Když byla společnost v nejlepší náladě, pozval je pan Březina na lochnesku. Všichni radostně souhlasili. Rozjařená společnost tedy nasedla a pan Březina lochnesku spustil. Ozýval se jásot, mávalo se klobouky, veselí bylo i v okolí atrakce. Pan Březina však ten ďábelský stroj nezastavoval, jen se smál pod vousy. Veselí na lochnesce pomalu utichalo, hlavy se nakláněly – dál raději nebudu pokračovat.

Přestože pout' připadá na pondělí velikonoční, pout'ové oslavy vrcholily v neděli na „Boží Hod velikonoční“. Bohdaneč byla plná lidí, stánků a pout'ových atrakcí. Byli zde domácí se svými hosty, lidé z celé farnosti a okolních vesnic: Machovic, Chlístovic, Pertoltic, Hranic, Radvančic i Zbraslavic. Vše vrcholilo velkou zábavou, která trvala až do pondělního rána.

V pondělí pout' pokračovala pomlázkou. Děvčata si pro chlapce obarvila vajíčka a chlapci si na děvčata upletli pomlázky. V pondělí ráno se kluci vypravili do chalup, kde měli děvčata. Dívky byly „vyprášeny“ a chlapci za to dostali vajíčka. Ti, co to nestihli, „vyprášili“ dívky odpoledne na pouti, ale vajíčka nedostali.. Pout'ová účast v pondělí slábla. Hosté se rozjížděli a velká část místních si zajela na největší pout' v kraji – do Sedlce u Kutné Hory.

Večer už kramáři bourali své stánky, balili své zboží a pomalu se rozjížděli.

V úterý měly od rána napilno i zábavné podniky. Všechny atrakce se narychlo likvidovaly a nakládaly, aby byly včas v Pertolticích, kde byla následující neděli také známá pout'. My, kluci jsme je vyprovázeli a dlouho jim mávali: „Tak nashledanou v Pertolticích.“!

KVÍZ: Otázka: Jak souvisí bohdanečské poutě s místním rozhlasem?

Odpověď: V roce 1948 byl poprvé na pouti využit elektrický proud. Pout' tehdy ozvučily silné reproduktory.

V roce 1949 byl zvolen předsedou MNV pan Jaroslav Trpišovský. Na začátku padesátých let nabídl majitel zábavných podniků svou silnou rozhlasovou aparaturu včetně silné ústředny a reproduktorů MNV Bohdaneč. Obec souhlasila. Neměla však kde ji umístit. Provizorní kancelář MNV byla v přízemí místnosti hostince U Tvrdíků. A tak téměř každý večer umístil pan předseda reproduktor do okna a vyhrával a vyhrával (hrála se tehdy „Miluška moja“). Po rekonstrukci Vrbova domu (židovny) na úřadovnu a obřadní místnost, byla definitivně ústředna zde instalována 1952 a reproduktory instalovány po vsi.

František Zadražil

1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

V letošním třináctkovém roce, v **Roce víry**, si český i slovenský národ připomíná 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Učení bratři k nám dorazili v roce 863 z daleké a sluncem zalité Konstantinopole, aby, jednoduše řečeno, vzdělali náš slovanský národ a vytvořili pro něj první slovanské písmo a církevní jazyk – staroslověnštinu. Slované obývající Velkou Moravu je přijali za své učitele a společně s nimi se vydali na dlouhou cestu k moudrosti. Díky nim se naučili číst a psát, díky nim mohli poprvé porozumět slovům při bohoslužbě a dospět tak k duchovní realizaci, díky nim se z našich předků stali vzdělaní a racionálně uvažující lidé. Je tedy více než zřejmé, že sv. Cyril a Metoděj se výrazně zapsali do českých dějin a my letos s velkou radostí nejen oslavíme kulaté výročí jejich příchodu na Velkou Moravu, ale také nasajeme prostřednictvím mnoha aktivit něco z jejich odkazu, abychom se jím mohli inspirovat a díky jejich aktuálnosti je také vnášet do života.

Jedná se o významnou mezinárodní událost a při této příležitosti se již nyní připravují nejrůznější projekty. Na národní úrovni budou uspořádány dvě mezinárodní konference v Praze a na Velehradě. "První z nich se zaměří na státně-politický význam Cyrila a Metoděje v 9. až 18. století, druhá na význam věrozvěstů pro 19., 20. a 21. století," uvedl Jaroslav Šebek z Historického ústavu Akademie věd ČR.

Přípravy na cyrilometodějské jubileum byly zahájeny v květnu 2012 v Římě. V České republice začaly oslavy v den státního svátku ČR Dne slovanských věrozvěstů na Velehradě a pokračují pravoslavným Setkáním kultur v Mikulčicích 24. - 26. května 2013. Slavnosti vyvrcholí na Velehradě ve dnech 4. - 5. července 2013 v rámci státního svátku ČR již tradičním národním projektem Dny lidí dobré vůle.

Vzájemná dohoda dvou církví hlásících se plně k cyrilometodějskému odkazu je historickým krokem, který má poukázat na jednotu křesťanů v naší republice při připomenutí si jednoho z nejvýznamnějších milníků naší i evropské historie. Slovanský areál v Mikulčicích i Velehrad jsou obě tradiční místa spojená s Cyrilometodějskou misí v naší zemi. Bohoslužbu v Mikulčicích povede přímý nástupce konstantinopolského patriarchy Fotia, který věrozvěsty na Velkou Moravu vyslal, patriarcha konstantinopolský, Nového Říma a ekumenický patriarcha Bartoloměj.

V rámci oslav nás zkrátka čeká velké množství projektů – výstavy, konference, přednášky, semináře, koncerty, bohoslužby, vzdělávací i interaktivní programy pro děti a mládež, vydání zajímavých publikací, soutěže a řada dalšího.

Jedinečným projektem je také příprava celovečerního filmu „Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů“, který zmapuje život a dílo slovanských věrozvěstů. Premiéra bude na podzim roku 2013. Cílem oslav je vybudování obecného povědomí o Cyrilu a Metoději, o přínosech jejich misie v oblasti kultury, náboženství, písmo, vzdělanosti apod. "Oslavy nemohou být chápány jako čistě církevní, protože věrozvěstové stáli také u počátků naší státnosti. Oslavy nemohou být ani pouze české nebo moravské, protože cyrilometodějská misie sehrála roli v dějinách většiny slovanských národů," dodal k projektu prof. Petr Piřha.

(zpracováno podle internetu)

Habemus Papam - máme papeže!

Argentinský kardinál Jorge Mario Bergoglio (76), který byl 13. 3. 2013 zvolen papežem a přijal jméno František (podle sv. Františka s Assisi), je první hlavou katolické církve, která je členem jezuitského řádu.

Je známý svou skromností a pokorou. Jorge Mario Bergoglio se narodil 17. prosince 1936 v Buenos Aires jako jedno z pěti dětí italských imigrantů. Jeho otec pracoval jako železniční dělník. Bergoglio

vystudoval chemicko-průmyslovou střední školu a v 21 letech vstoupil do jezuitského řádu. Poté vystudoval filozofii a teologii v San Miguel u Buenos Aires a stal se profesorem teologie. Vysvěcen na kněze byl 13. prosince 1969. Poté v letech 1973 až 1979 působil jako představený noviců, profesor teologie a argentinský provinciál jezuitů. Již tehdy zaujal svými vůdčími schopnostmi. V letech 1980 až 1986 byl rektorem jezuitské fakulty filozofie a teologie v argentinském San Miguel a pak sloužil v jezuitském řádu jako duchovní v Córdobě. V květnu 1992 ho papež Jan Pavel II. jmenoval pomocným biskupem v Buenos Aires. Arcibiskupem se stal 28. února 1998 po smrti tehdejšího kardinála Quarracina. Kardinálem byl jmenován opět papežem Janem Pavlem II., a to 21. února 2001. V letech 2005 až 2011 byl předsedou Argentinské biskupské konference.

(zpracováno podle magazínu Christ net)

Pout' do Itálie - Říma 21.4 – 27.4. 2013

Do naší farnosti jsme dostali informační letáček ze sousední farnosti Ledeč nad Sázavou na poutní, přátelský poznávací zájezd v dubnu do Říma. Zájemci se mohou hlásit buď přímo v Ledči na faře, nebo v cestovní kanceláři AVETOUR na čísle 494 623 929, nebo 602 441 670. Cena je 8990 korun.

Ubytování je v poutním domě Velehrad, asi 15 minut od baziliky Sv. Petra s polopenzí.

Více informací o programu a doporučení co si s sebou vzít na cestu, naleznete na letáčku v Bohdanči v kostele, nebo na internetových stránkách naší a ledečské farnosti.

PODĚKOVÁNÍ ZA KOPÍROVÁNÍ
- Obecnímu úřadu v Bohdanči,
paní Stanislavě Benešové.

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část šestnáctá

BOHDANEČ – černý křížek nad vsí

V naší zemi se nachází mnoho křížků, kaplí a Božích muk. Také kolem Bohdanče a jejích spádových obcí je možno kolem silnic, zejména v polích zahlédnout mnoho křížků a křížů. Většina z nich byla na svých místech postavena v krajině, často v polích, jako připomínka Boží svrchovanosti, lidé k nim podnikali procesí a poutě, když prosili za dobrou úrodu a sklizeň, nebo za ni děkovali, ale také u nich s důvěrou a pokorou začínali denní práci na svých polích a políčkách, či se žehnali křížem, když kolem nich procházeli, nebo projížděli.

Dalším typem křížů, jsou smírčí kříže, které se většinou stavěly tam, kde se stalo nějaké neštěstí. Jedním z takových křížů je černý kříž nad vsí, při silnici mezi kapličkou a kravínem (*je na fotce na titulní straně*). Kříž stojí v polích, která patřila rodině Březinových. Jak vzpomíná pan Holub, jeho děda říkal, že rodina měla syna, kterého poslali pracovat na pole, on si k tomu vzal, jako obvykle, voly jako potah. Tato zvířata se mu při práci z nějakého důvodu splasila a on při té události na tom místě přišel o život. Rodina Březinova potom, ze zármutku a na památku, nechala postavit v těch místech černý litinový kříž na kamenném podstavci, kde je napsáno „Ku cti a chvále Boží“ a na kamenném podstavci je vyryto datum L.P. 1908. Jako připomínka tam stojí dodnes a vedle něj roste košatá lípa. *A.H.*

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Obecní knihovna Bohdaneč otevřela po několika měsících koncem února, i přes pokračující rekonstrukci, knihovnu pro čtenáře a návštěvníky. Renovace budovy stále pokračuje, ale i ve ztížených podmínkách, je možné si vypůjčit z našich knih, ale také z knih z meziknihovního výpůjčního fondu z Kutné Hory, odkud máme teď k dispozici téměř 200 knih různých žánrů. Otevírací doba je každou sobotu od 9. – 11. hodin a všichni čtenáři a návštěvníci jsou srdečně zváni!

Noc s Andersenem 2013 – pro malé čtenáře od 6. – 12. let se opět uskuteční v Bohdanči, letos již po čtvrté, z pátku 12. 4. 2013 na sobotu 13. 4. 2013. Přihlášky si malí čtenáři mohou vyzvednout v Obecní knihovně v Bohdanči. Letos si budeme připomínat českou malířku a ilustrátorku Helenu Zmatlíkovou, která ilustrovala například Honzíkovu cestu. *A.H.*

VÝSTAVA K 400. VÝROČÍ POSLEDNÍHO VYDÁNÍ BIBLE KRALICKÉ

Výstavu pořádalo od soboty, 2. března, kdy byla slavnostní vernisáž, do 15. března, Muzeum Štěpánovska, v Trhovém Štěpánově. Na výstavě bylo možno spatřit spoustu zajímavých tisků Knihy knih s odborným výkladem pana Vlčka. Více informací přineseme v dalším čísle.

👉 **NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ - výuka po internetu** 👈

V předchozích číslech jsme vás informovali o tom, že byl přidán na naše internetové stránky farnosti odkaz na internetové náboženství pro dospělé. Došlo k tomu po dohodě a díky vstřícnosti autora tohoto vzdělávání P. Mgr. Martina Sklenáře z vlašimské farnosti. Lekce budou pokračovat celý školní rok, každý týden vychází jedna, v současné době je zveřejněna na internetu již 23. lekce.

Ten, kdo nemá přístup na internet a přesto si chce tyto texty přečíst, nebo si je dále uschovat, může se obrátit na Annu Holubovou, která mu všechny doposud zveřejněné lekce vytiskne.

Letošní rok je Rokem víry a tak víc, než kdy jindy i jako dospělí, bychom si měli oživit, nebo doplnit naše dosavadní znalosti Písma, abychom mohli předávat víru dále. Materiály jsou velmi pěkně zpracované, takže určitě využijte příležitosti k dalšímu obohacení svých vědomostí.

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde znovu v létě, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí 8 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu - kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce:

- * duchovní setkávání nad Katechismem
- * koncert – informace budou včas zveřejněny jako obvykle
- * přednáška
- * farní výlet – informace budou včas zveřejněny

Proběhlo:

- * **postní duchovní setkání pro dospělé**, vždy po středeční mši svaté, dvakrát v Obecní knihovně a dále pak ve společenské místnosti na faře v Bohdanči
- * **úklid společenské místnosti na faře v Bohdanči** – teď je opět připravena ke scházení se dětí, ministrantů, pro duchovní schůzky dospělých, farní rady a pro další farní aktivity – poděkování patří všem brigádníkům!

*Požehnané
velikonoční svátky*

JISTOTA

*Nesmíš mít jenom málo lásky
A strach – ten už vůbec ne!
V Tom, Jemuž svoboda je vlastní,
BYLI JSME – JSME – A BUDEME!*

František Trtílek: D(o)tazníky

Duben

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
7.4.	2. neděle velikonoční	za Josefa Nulíčka rodiče a sestru Aničku, za rodiče Trpišovských, syna Františka, za Františka Nulíčka a Annu Koudelovou
14.4.	3. neděle velikonoční	za rodinu Jeníčkovu, Pajerovu a Krajíčkovu
21.4.	4. neděle velikonoční	za rodinu Holubovu, Pospíšilovu a Tvrdíkovu
28.4.	5. neděle velikonoční	za rodinu Čaloudovu, jejich syna Jaroslava, za rodinu Landovu, Tosherovu a za Marii Loudovou

Květen

5.5.	6. neděle velikonoční	za Aloise Hatáka, manželku Marii, jejich rodiče, za rodiče Petrusovy a syna Antonína
12.5.	7. neděle velikonoční	za Josefa Slavíka, manželku Marii a rodiče z obojí strany
19.5.	sv. Jan Nepomucký – pouť v Bělé, Slavnost seslání Ducha svatého, Slavnost Boží svatodušní	za Václava Tvrdíka, rodiče, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla a Josefa a snachu Karlu, za rodiče Svobodovy, Vajglovy, Hromasovy, za manžele Proňkovy
26.5.	Slavnost Nejsvětější Trojice, Pouť ve Vickovicích	za Josefa a Boženu Hauzerovy, jejich rodiče a Věru Břízovou

Červen

2.6.	Slavnost Těla a Krve Páně	za Antonii a Antonína Vosáhlovy, rodiče a sourozence, za Josefa Bobka, za Vlastu a Jana Kohoutkovy a rodiče, za rodinu Březinovu, Stýblovu a Filipovu
9.6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	za rodinu Klečákovu a Tvrdíkovu z Bělé a za Ludmilu Haburčákovou
16.6.	11. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku, rodinu Čábelických, za Františka Tvrdíka
23.6.	12. neděle v mezidobí	za Marii a Aloise Novákovy, za rodiče Píchovy, za vnuka Járu, za Jaroslava Nováka a rodiče
30.6.	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, Pouť v Dědicích	za Petra Slavíka, dvě manželky, syna Josefa s manželkou, syna Jaroslava s manželkou a dceru Marii s manželem

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
7.7.	14. neděle v mezidobí	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
14.7.	15. neděle v mezidobí, Svatá Markéta, Pouť v Tasicích	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
21.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
28.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy a syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu, Kotrbovu a Kratochvílovu

Srpen

4.8.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany a za Jaroslava Bělohlávka
11.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy a za rodiče z obojí strany, za syna Miloslava, dceru Jiřinu a jejího manžela Miloslava Růžičku a jejich zetě Petra
18.8.	20. neděle v mezidobí	za rodinu Ročkovu z Bělé, za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syny Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovu ze Sychrova
25.8.	21. neděle v mezidobí	za Marii a Jaroslava Veletovy a syna Jaroslava; za Františka a Miloslavu Tvrdíkovy; rodiče a rodinu Veselovu

Září

1.9.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku, za Františka Tvrdíka a rodinu Čábelických
8.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
15.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava a Marii Kačerovských, jejich rodiče a syna Miloslava, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
22.9.	25. neděle v mezidobí, Svatý Matouš-Posvícení ve Vickovicích a Michalovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu a jejího manžela Josefa Karla, za Marii, Jaroslava a Bohuslava Jirákovy
29.9.	26. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany, za Václava Urbana a Ludmilu Hanzlovu

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Stanislav Tomšíček

Mobil: +420 732 513 972

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com

www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**

Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**

Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Zelený čtvrtek	17.00 - P. Tomšíček	Červené Janovice
Velký pátek	17.00 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Bílá sobota	18.00 - P. Tomšíček	Zbraslavice
Hod Boží velikonoční	9.30 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ
Velkonoční pondělí	9.30 Mše svatá – P. Tomšíček	BOHDANEČ

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	17.00 Mše svatá a duchovní setkávání pro dospělé na faře	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Stanislav Tomšíček

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány